KARİKATÜR

— Karıcığım sulh perisine benzedin.
Bir türlü hazırlanıp ortaya çıkamadım!.

IYI GÜNLER YAŞADIK:

Her taraf sevinç içinde. Şu aydınlıktan bahsetmek istiyorum; ne iyi şey bu...

Hani şair Nedimin: Cihan yekpâre nuranî, diye bir tavsifi var; işte şimdi de öyle oldu...

Aydınlık ne tesirli ve sihirli şeymiş ki bende olduğu gibi herkeste de bir ferahlık, sulha daha ziyade yaklaşmak hisleri ve ümitleri doğurdu.

Hele arkasından unlu maddelerin serbestliği var ya, büyük buğday mevcudumuz bulunduğunu da bildirdiğinden dolayı, ayrıca herkesi sevindirdi.

Daha arkasından şarap ve biranın ucuzlıyacağı hakkındaki haber ise alâkalıları zıplattı.

Öyledir; bir fena haber geldi mi, Allah göstermesin, arka arkaya bir sürüsü sıralanır. Bir de böyle iyisi başladı mı; arkası hep iyi sökün eder.

Sulh artık yaklaştı; inşallah bu iyi haberler arka arkaya sıralana sıralana en iyi günleri de buluruz.

Şimdi, hamdolsun, sokaklar bayram manzarasında.. Geceleri donanma varmış gibi pırıl pırıl. Gündüzleri de sokaklar ve camekânlar süslü püslü...

Evet süslü püslü... Meselâ daha düne kadar bir takım fındık mamulâtı gûya pasta, bisküvi ile dolu olan camekânlar şimdi undan yapılmış en mükemmelinden pastalar, poğaçalarla ağız ağıza.. Sokaklarda simitçilerin âvazı insana nefis bir operet havası gibi geliyor. Hele kokusu, en yüksek marka esanslardan da hoş...

Lokantaları hiç sormayın; kıtlıktan çıkmış gibi birdenbire tatlının her nevini yapıp oturtuverdiler; ekmek kadayifinden tut da baklava, sarıburma, tulumba ve dilberdudağına kadar...

Bir de fasulye kendini nimetten sayadursun; buğdayın yanında çok küçük doğrusu... Öyle ya, fasulyanın sayağlısı ile zeytin yağlısından başka neyi olur?. Halbuki bak buğdaydan neler olmuyormuş... Bir buğdayın yokluğu yüzlerce çeşit yiyecek ve tatlının adını ortalardan silmişti... Allah onun eksikliğini göstermesin.

★

HAKKI VARMIŞ:

Geçen gün tanıdıklardan birini cürmü meşhut halinde yakaladım ve ertesi günü kendini görünce taşı gediğine koydum:

— Allah versin, dün seni bir kadınla beraber gördüm. Saçı sümbül, dili bülbül, kendi dyldül bir şeydi.

O gayet tabiî bir halde cevap verdi:

— Niye görmiyesin? Ben bekârım.

Birden durakladım, çünkü ben onu evli zannediyordum.. Kendisine şu hikâye ile cevap verdim:

— Bektaşinin biri yazın bir ramazanda oruç yemiş ve bundan dolayı da bir araba sopa yiyerek hapse tıkılmış. Hapishane yüksek bir bina imiş. Bunu da yukarı katlardan birine atmışlar. Hazret bir pencere içine oturmuş kötü kötü sokağı seyrederken bir karpuzcu peyda olmuş. Karpuz pek çok. küfenin üst tarafına gelenlerden birisi yere düşüp kırılmış. Herif sıcaktan patlıyor; küfeyi indirip suları aka aka yemeğe başlamış.

Bektaşi telâşla ona seslenmiş; herif aldırmamış. Bir daha seslenmiş; karpuzcu ne demek istediğini sormuş. Bektaşi:

— Yahu, demiş, ramazan. Beni görmüyor musun, oruç yedi diye sopayı atıp buraya tıktılar.

Herif bir taraftan karpuzu yemeğe devam ederken cevap vermiş:

— Ben gâvurum!.

Kadın — Evlenince ne güzel saatler geçireceğiz diyordun...

Erkek — Evet öyle...

Kadın — Peki öyle ise şuradan bir pırlantalı saat al da koluma geçir!.

LÜFER MEVSİMİNDE

Daire müdürüne tanıdıklarından biri sokakta:

— Senin kalemde uzun boylu, kıranta bir kâtip vardır ya, o dehşetli lüfer avcısıdır. Dün yine denize çıktı, bir çok balık avladı. Komşusu olduğum için bir kaç tanesini de bana hediye etti... Onun tuttuğu balıkları pazardan satın almaya imkân yoktur.

Müdür daireye gelince hademe ile uzun boylu kâtibi çağırttı ve sordu:

— Sen dün daireye gelmedin... Sebebi nedir?

Kâtip sıkılarak ellerini uğuşturdu:

— Bendeniz de şimdi onu arza gelecektim... Bendenizin bir biraderim vardı. Evvelisi akşam sizlere ömür, fücceten vefat etti. Dün kendisini defnettik. Daireye gelemeyişimin sebebi bu...

Müdür, ağır bir sesle:

— Bu mevsimde işler hafif. Arasıra biraderinin cenazesine gidebilirsin. Fakat avdette mezarlıktan bir kaç lüfer getirirsen memnun oluruz, dedi.

TİYATRODA

İki arkadaş Beyoğlu lokantalarından birinde yemek yedikten sonra Şehir tiyatrosuna girmişlerdi. Birisi perde aralarını zor bekliyerek büfeden su içmiye koşuyor:

— Ne oldu bu gece bana.. Dehşetli hararetim var diyor...

Öteki — Merak etme.. Ben de öyleyim, dedi. Lokantanın tuzluluğundan olacak!.

Bektaşi içini çekmiş de söyle söylenmiş:

— Öyleyse bir ye de bin şükret!..

Şimdi o bekâr arkadaşa da ben aynı şeyi söyledim:

— Öyleyse bir ye de bin şükret!..

★

BUĞDAY NİMETLERİ:

— Has yufka, tel kadayif!

— Gevrek simit!

Avazelerine kavuşacağımız zaman yaklaştı. Vitrinlerde nar gibi kızarmış baklavalar. Dükkânlarda su börekleri, lokmalar, boğaçalar artık görünmeğe başlar.

Üzerine sarmısaklı yoğurt ve daha üzerine de kavrulmuş soğanlı kıyma dökülmüş cânım makarnalarla dudak dudağa eski hasretleri söndürmek için de şunda ne kaldı?

Bekliyen derviş muradına ermiş. Artık hükûmet Yusufun meşhur rüyası gibi yıllarca buğdayları topladıktan sonra, anbarlarımız taştı ve bolluk gözüktü. İnşallah sulh nimetlerine de buğday nimetleri gibi yakında kavuşuruz.

Zaparta

ANKARA MEKTUBU

No. 464 CİLT: 18 SENE: 9 FİYATI 15 KURUŞTUR 16 SONTEŞRİN 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

ALMANYADA SAKLAMBAÇ OYUNU:

Sefini arayan alman milleti — Oldu mu?

Gaipten ses — Oldu...

Alman milleti — Acaba ne oldu?!.

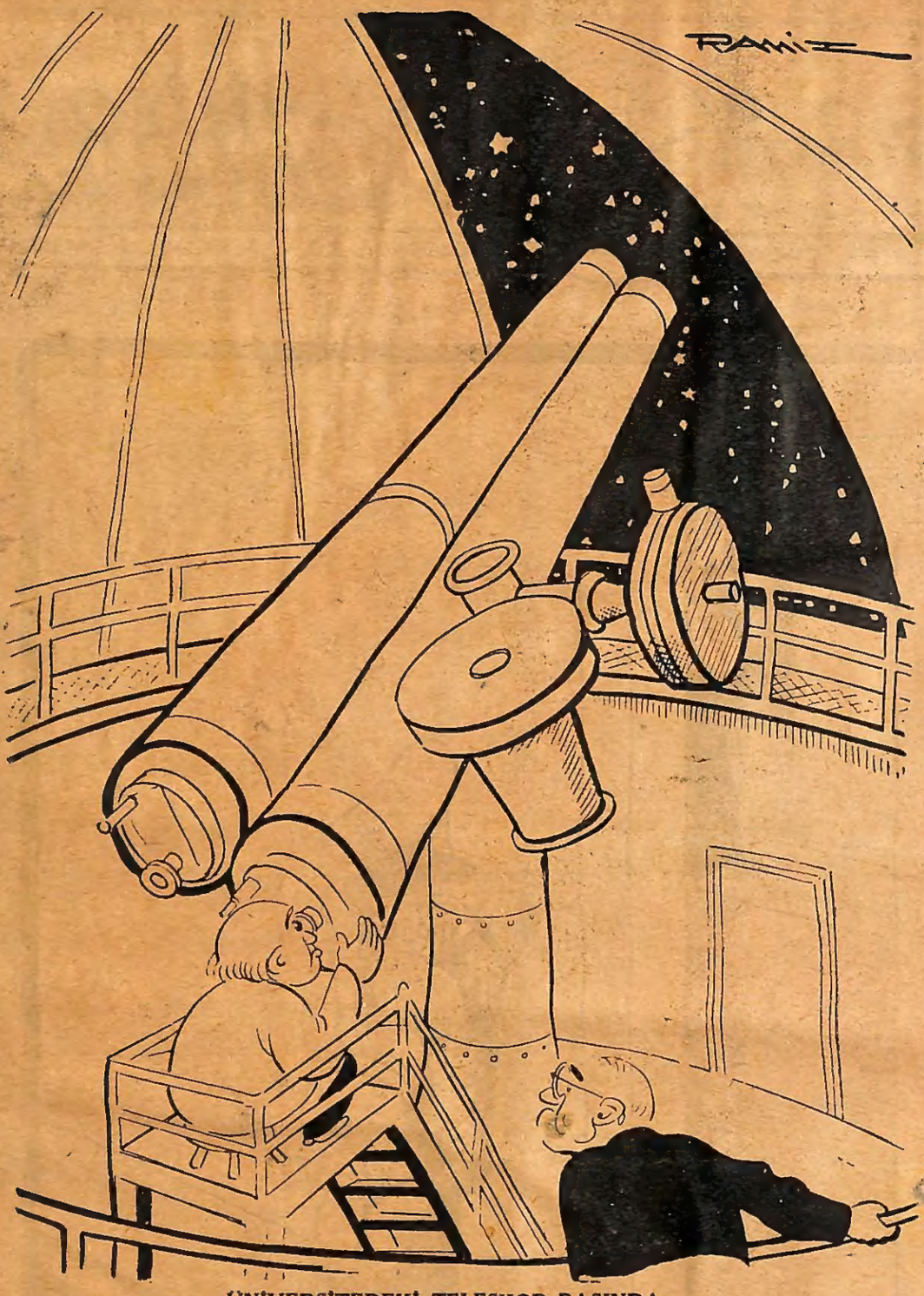

ÜNİVERSİTEDEKİ TELESKOP BAŞINDA:
— Nereye bakıyorsunuz Bay Profesör? Yeni bir yıldız mı keşfettiniz?
— Galata kulesinin tepesindeki bayrağı seçmeğe çalışıyorum!..

HAFTADAN HAFTAYA

Tanrı fıkarayı sevindirmek isteyince

Geçenlerde radyoda Evin Saati muharririnden pek hoş bir fıkra dinledim: Yer darlığına uğramış bir fukara adam, tanıdıklarından bir ârif adama akıl danışmağa gider:

— Oturduğum ev bir göz odadan ibaret, der, bir alay çoluk çocuk bu bir tek odanın içinde haşir neşir oluyor ve fena halde bunalıyoruz. Zamanlar malûm. Para sarfına mecbur kalmadan odamızın biraz ferahlaması için bana bir akıl öğretirsen cennet sevabı kazanırsın.

Öteki biraz başını kaşıdıktan sonra:

— Senin bir ineğin var değil mi? diye sorar.

— Evet.

— Allah bağışlasın. Onu da odaya alıver.

—Yahu alay mı ediyorsun! Biz kendimiz sığamazken odaya bir koskoca ineği alırsak...

— Hadi hadi sen onu da alıver. Neticeden memnun kalacaksın.

İki gün sonra fakir adam, gözleri evlerinden uğramış bir halde komşuyu yakalar:

— Aman arkadaş. Sen beni çıldırtmağa mı niyet ettin? İneği odaya alınca halimiz beş beter oldu...

— Öyle mi? Geçer merak etme. Bu akşam senin eşeği de alıverirsin.

— Aman!..

— Amanı zamanı yok.. Dediğimi yap... Bir haftaya kadar bir cennet köşküne kavuşmazsan gel yüzüme tükür.

— Doğrudur. Haftaya kalmadan biz çoluk çocukla beraber ahireti boylıyacağız.

— Hadi uzun etme...

Fakir adam ertesi gün akıllı ahbabı gördüğü gibi boğazına sarılır.

— Dur yahu! Boğacak mısın beni?

— Ya sen beni inekle eşeğe boğduracaktın ya.. Ne kastın vardı bana yahu.. Ev Nuh tekkesine döndü. Üstelik inekle eşek de tepişmeğe kalktılar. Uzanacak yer olmadığı için ayakta resim gibi duvarlara yapıştık; öyle uyuduk...

— Öyle ise iş değişti... Bu gece inekle eşeği ahıra atarsın. Yarın da gelir neticeyi bana haber verirsin..

Ertesi gün köylü memnun ve dinlenmiş bir çehre ile gelir:

— Eşekle inek defolunca oda birdenbire genişledi... Çoluk çocuk bacaklarımızı ferah ferah uzatıp mükemmel bir uyku çektik... Hay Allah senden razı olsun..

* * *

Bu hikâyeyi bana hatırlatan yazdanberi kararmış olan İstanbul ışıklarının tekrar açılmış olmasıdır. Aman yarabbi ben miydim o İstanbul gecelerinin karanlığından, büyük caddelerde fenerlerin seyrek oluşundan ve bazı ara sokaklarda hiç bulunmayışından şikâyet eden nankör; töbeler töbesi; Bir daha İstanbul belediyesi aleyhinde bir satır yazı yazarsam kalemim kırılsın. Tanrı karanlıkta kalmış olan başka memleketleri de hemen yakın zamanda İstanbul geceleri gibi nura garketsin.

Derken iki gece sonra penceremin önünden, gök yüzünün bütün güneşleri, ayları ve yıldızları inmişe benziyen sokağı seyrederken kulağıma uzaktan uzağa bir ses geldi ve gözlerim gayri ihtiyarî yaşla doldu. Komşuların radyosundan bir ut taksimi yahut fasıl musikisi sesi duyduğumu zannettiniz. Fakat hayır! Benim bu güzel nur gecesinde duyduğum sesin güzelliği ve tatlılığı yanında Münir Nureddinin sesi bir leylek takırtısı gibi kalır. Bestesini anlatamıyacağım. Fa-

— Yalnızlıktan canım sıkılıyor!
— Ben yok muyum?..

KADIN BERBERİ

Yıllarca sabahtan akşama kadar, bin bir kadının nabzına göre şerbet, saçına göre tuvalet vermekten usanmıştı. Nihayet günün birinde, hiç olmazsa bir ay kadar, yazlık köylerden birine çekilmek, orada başını biraz dinlendirmek ihtiyacını duydu. Bir ay için berber koltuklarını, elektrikli maşalarını, ondülâsyon aletlerini, bigudileri, boyaları baş kalfasına teslim ederek:

— Dikkatle çalış, yokluğumu belli etme... Salonum sana emanet!.

Dedi, valizlerini koltuklayınca şehirden uzaklaştı, gitti..

Kadın berberi Salih İşbilir, hakikaten, işinin ehli idi. Mesleğine o kadar bağlı idi ki çeşit çeşit müşterilerini memnun etmekten başka bir şey düşünmemiş, yaşı otuzu çoktan aştığı halde bir türlü evlenmemişti.

Şimdi yazlık köyde, bir ay için kiraladığı güzel pansiyona yerleşince, birdenbeire damarlarında taze bir kanın cevelan *ettiğini duydu. Geniş manzara, temiz hava, bilhassa güzel kadınlar*, Salih İşbilire, yer yüzünde berberlikten daha tatlı bir hayatın mevcut olduğunu anlattı. Hele, meslek hayatının dışında, kadınların bu kadar *cana yakın* görüneceğini şimdiye kadar düşünmemişti. Bu düşünceyle kalbi çarpmağa başlamıştı. Hülâsa, aşk sofrası hazırdı; gelecek Tanrı misafirini bekliyordu!

★

Bir gün gazinoda, uzaktan, kibar *müşterisi Zülkefil* paşanın kızı bayan Hümeyrayı gördü. Onun kibarlığını, berber salonundaki tavırlarından ve dağıttığı bol bol bahşişlerden biliyordu; fakat böyle bir âfeti devran olduğunun ancak şimdi farkına vardı. Ah, onunla sevişmek, onunla evlenebilmek imkânı olsaydı!

Parlak hayalleri birdenbire sukuta uğradı: Paşa kızı, bir berber ustasile nasıl evlenirdi? Bunun yalnız bir çaresi vardı, o da Hümeyranın kendisine âşık olmasile kabildi.. Halbuki üç dört senedenberi salonuna devam eden bu taze dul, kendisine, ancak bir berber muamelesi etmiş, manalı bir göz ucu ile bile bakmamıştı.

Salih, uzun düşüncelerden sonra, kendisini sevdirecek bir çare keşfetti: Makiyaj fenninde mahirdi. Ak saçlıları kumral, buruşuk yüzleri gergin, ihtiyarları genç göstermek onun başlıca vazifesiydi. Bu marifeti sayesinde, kendi şeklini değiştirir, Hümeyraya bir diplomat, bir banker, bir bop stil şair kılığında görünebilirdi. Hangi kıyafette hoşa giderse aşkını o yolda ilerletir, kadının kalbine hâkim olur, sonunda da neyin nesi olduğunu anlatarak meseleyi meydana çıkarır, bu fedakârlığı takdir olunacağından arzusuna kavuşurdu!

Bu tasavvurla, ilk önce kendisine bir diplomat çeki düzeni verdi. Siyaha boyadığı saçlarile, kaytan bıyıklarile, tek gözlüğü ve gümüş saplı bastonu ile, sulh konferansına gitmek üzere, şimdiden yola çıkmış bir murahhasa benziyordu. kendisini sevgilisine bir hariciyeci olarak tanıttı.

Birinci gün kavalyelikle, ikinci gün flörtle geçti. Üçüncü günü aşkını açığa vurdu ve dördüncü gün evlenme talebinde bulundu. İstikbali parlak bir hariciye memurunun zevçliğe memnuniyetle kabul edileceğini umuyordu. Fakat Salihin umduğu olmadı:

— Evlenmek mi? Bir hariciye memuru ile evlenmek?.. Hayır! Şimdiye kadar gezdiğim, dolaştığım yeter; üstelik, siyasî konuşmalarda çevireceğiniz entirikaları, daha evvel bana tatbik etmenizden korkarım. Bunun için teklifinize hiç bir zaman evet demiyeceğim!

★

Salih bu sefer, saçlarını altın sarısına çevirdi; tek gözlüğünü altın çerçeveli bir çift gözlükle değiştirdi; ağızlığı atarak yaprak sigarası içmeğe başladı; gümüş saplı baston yerine altın saplısını ele aldı.. Ve sevgilisine bir malî müessese direktörü sıfatile takdim edildi.

İlk üç gün, mutad merasimle geçti, ve dördüncü gün Hümeyraya desti izdivacı uzattı.. Hayret! Onun bir bankerle evlenmiye can atacağını yüzde yüz bir tahmin etmişti. Halbuki teklifi duyan kadın:

— Bir iş adamı ile evlenmek mi? Rica ederim, kasa mevcudu ile mi meşgul olacaksınız, benimle mi?. Hayır, azizim, hayır! Ne kendimi ihmal ettirmek, ne de işinizden alıkoymak isterim.. Bunun için teklifinize muvafakat edemiyeceğim!

Demişti.

★

Bobstil şair kıyafetine giren Salih, en ölçüsüz, en manasız şiirlerini okuduğu halde, bir türlü Hümeyranın zihnini altüst edemedi. Ensesine dökülen saçları, çenesine kıvrılan bıyıkları ile tesir edemiyen bobstil mukallidi, evlenme teklifi ile, genç kadını elde etmek istedi. Fakat Hümeyra, buna da:

— Şairlerin düzgün yazanından hangi kadın vefa görmüş ki ben ölçüsüz, tartısızından muhabbet bekliyeyim? Olmaz efendim, olmaz!

Diye menfi cevap verdi.

★

Bu son tecrübeden meyus olan Salih İşbilir, ertesi gün, hakikî çehresile gezmeye çıkmıştı. Hazin hazin düşünüyordu. Birdenbire tatlı bir ses duydu:

— Salih efendi, Salih efendi!..

Birdenbire kendine geldi, baktı, bu çılgınca sevdiği paşa kızı idi.

— Seni gökte ararken yerde buldum... Saçım başım darmadağın... Bizim köşke uğra da şunları bir yoluna koy... Manikür takımlarını da unutma!..

Salih İşbilir, bugün ondülâsyon, yarın manikür, öbürgün pedikür derken, dördüncü gün dayanamadı, ilânı aşk etti...

Kadının gözleri hayretle açıldı... Zavallı berber, kapı dışarı edileceğini sanarak, başı önünde, çantasını topluyordu. Hümeyra, neden sonra dedi ki

— Sizi ciddî bir adam olarak tanırdım... Teklifinizi ciddî olarak karşılıyor, muvafakat ediyorum!.

★

TOKAT

İki çocuktan biri ihtiyar bir adamın kapısını çalarak kaçtı, ihtiyar kapıyı açınca öteki çocuğu yakaladı, yüzüne bir tokat vurdu. Çocuk:

— Zili ben çalmadım ki... Arkadaşım çaldı!

Dedi. İhtiyar akıl öğretti:

— Biliyorum, fakat ben onun arkasından koşamam, sen git de benim sana attığım tokadı onun yüzüne yapıştır!

Yazan: RAGIP ŞEVKİ

— 9 —

Halbuki bizim elimizde Allahtan gayri ne var?

Tahire yeniden bir hakikati göstermekten çekinmedi:

— Hala bizim elimizde Allah değil, şeytan.. Yaptıklarımız hep şeytan işi..

— Sus, sus, günaha girme.. Rabbimin her şeyde eli vardır, fenalıkta da, iyilikte de.. Fenalığa uğrarsak bil ki, fenalara uğradığımız içindir.

— O halde, senin bu günkü fena halin, vaktile fenalık yapmış olmandan mı?

Sadiye hanım fena yakalanmıştı. Dalgın dalgın Tahirenin yüzüne baktı. Bir an: "O fenalık şeytan işi!,, diyecekti. Pişman oldu, biraz evvel ettiği iddiayı yere yıkacaktı.

— Fazla karıştırma, yalnız sen benim dediğimi yap, işte o kadar...

Üçüncü kısım

— 1 —

Küçücük, beyaz minaresi, dar, fakat temiz sokakları ile oturdukları mahallenin içinde, Sadiye hanım, her kapıyı çalan bir dilenciye döndü. Samur kaşları solmuş, itina ile tazeliğini ayakta tutmağa çalıştığı yanakları pörsümüş, beli bükülmüştü. Kar mahalleyi kapladığı ve sobalar yandığı günden, ev aralıklarındaki küçük bahçeciklerde badem ağaçları çiçek açıncaya kadar geçen altı ay zarfında Sadiye hanım gönlünün sızıları ile uykusuz, yarı aç, dalgın, düşünceli geçen gün ve gecelerinde aslını kaybetti, çöktü ve 60 yaşında bir ihtiyara döndü.

Muhsin efendilere gelişinin daha birinci ayında, eski kocasına olan sevgisi ile beraber yeni bir his onu yiyip kemirmeğe başladı: Tahire ile Muhsin efendiyi kıskanıyordu. Hele Muhsin efendinin Tahireye düşkünlüğünü gördükçe ifrit kesiliyor:

— Yarabbi, benim kocamı da niçin bu himbıl herife benzetmedin? diye isyan ediyordu.

Filvaki saçtığı zehirle Tahireyi melek halinden çıkarmağa aşağı yukarı muvaffak olmuştu. Tahire Muhsin efendiye karşı alabildiğine haşindi, kaba idi. Onun en ufak halini en büyük gürültülerle tersliyordu. Katiyen yüz vermiyor, daima surat asıyordu. Ancak odalarında yalnız kaldıkları zaman Tahire kocasına daha yumuşak oluyordu.

Bu hali gören Muhsin efendi bir gün dedi ki:

— Tahirem, günlerdenberi azap içinde düşünüyorum, bir türlü bir sebep ve hikmet bulamıyorum: Sen, ancak, ikimiz karşı karşıya kaldığımız zaman bana biraz iyi oluyorsun. Şu odadan çıktığımız dakikadan itibaren ise, merhametsiz ve hattâ zalim bir hale geliyorsun, niçin?.

Tahire, karpuz lâmba ışığında, gözleri baygın bir bakışla gözlerinin içine dalan kocasının bu tatlı şikâyetine karşı isyan edecek kuvveti kendinde bulamadı, duymamazlığa gelir gibi yaptı, lâmbayı kıstı:

— *Sen uyu, benim mutfakta biraz işim var!* dedi. Süratle odadan çıktı .

Halasının, aşağıda kendisine tahsis edilen küçük odasına girdiği zaman dalgındı. Sadiye hanım onun bu dalgınlığında bir sebep aramak istedi:

— Yine ne var, yine bir bet halini mi gördün herifin? dedi.

Tahire dalgın dalgın Sadiye hanıma bakarak:

— Hayır, dedi, hayır, uykusu varmış, yattı, faka....

— Söyle söyle, ben senin gözlerinde bir şeyler okudum, söyle...

Tahire ellerini uğuşturdu:

— Bazan kendi kendime düşünüyorum da, daima kendimi haksız buluyorum, bir gün bu evim barkım yıkılacak gibi geliyor bana... Ben Muhsin efendiye çok fena muameleler yapıyorum hala!..

Sadiye hanım, bir anda alacağı kelepiri kaçıracak gibi olan bir müşteri halile titizlendi, yerinde oynaştı:

— Aaa, sen vallahi çok cahilsin kızım, yaşın başın ne? Elbette böyle yufka yürekli olursun. Doğru söyle, Muhsin efendiyi seviyor musun?

— ....

— Haydi çekinme, soruyorum. Sebebi de var, söyliyeceğim.

Tahire, kocasının baygın gözlerini yüzüne dikerek mırıldandığı sözleri dinlerken ve oda dışında ve merdivenlerde yüreğinin acaip bir çarpıntıya, bir baygınlığa uğradığını hissettiği dakikadanberi, bu suali kendi kendine de sorar gibi olmuştu.

— Haydi canım, söylesene...

— Seviyorum hala...

Sadiye hanım, korkunç bir şey görmüş gibi, dikiliverdi:

— Ne ne? Seviyor musun? Anlamadım.

— Belki de onun beni sevdiğinden çok hala...

— Eyvaaaah a dostlar, bu kız da yandı, bu da benim gibi kara bahtlı çıktı!.

— Fakat hala... Ne diyeyim, ben Muhsin efendiden hiç bir zaman şikâyetçi değilim ki..

Sadiye hanım silkindi ve oturduğu yerden bir kaç karış sürünerek Tahirenin yanına geldi:

— Sersem, budala karı. Ben de Mahirden şikâyetçi değildim, ben de ona ilk evlendiğimiz günlerde senin kadar düşkündüm, o da beni benden çok severdi. Fakat... ne oldu? Her şey unutuldu! Kadının gönlü de karın gibidir, aşk bir defa girdi mi? oradan bütün ömrü günü yaşayacak sevda çocukları çıkar anlayabildin mi?

Elini boşlukta salladı; parmağı ile, gaipten birini tehdit eder gibi yaptı:

— Hayır, hayır, ben senin benim halime düşmeni önliyeceğim, seni bırakmıyacağım, ben vaktile tecrübesizdim, yanımda bana akıl verebilecek kim kimsem yoktu, yandım. Halbuki senin taliin var, ayni derdi çekip gadra uğramış bir kadın sana yol gösterecek.. Ne kocanı, ne evini, ne barkını kaybedeceksin!

Sadiye hanım bütün talâkati ile söylüyordu. Dört bir yandan misaller getiriyor, büyük Tanrıyı, şeytanı, melekleri, dervişleri ve evliyaları sözlerine karıştırıyor, hayalinin bütün genişliği ile, misal diye, masallar bile uyduruyordu.

Öyle konuştu, öyle söz ağları kurdu ki, nihayet masum Tahire, bu ağların içine düştü, ve içinde kocası lehine kalan fikirleri de kendi parmaklarile boğup kalktı, yatmağa gitti.

Sadiye hanım yalnız kaldığı zaman derin bir nefes aldı:

— Aşifte seni, ben burada tek başıma, kocasız, kimsesiz, azap içinde yaşayayım da sen orada, sana düşkün kocanın koynunda, mesut ol ha!. Ben ne isem sen de o... Erkek cinsi bana yapacağını yaptı, hiç olmazsa yalnız kalmıyayım. diye mırıldandı.

— 2 —

Gerçekten Sadiye hanım altı ay içinde ruhan ve bedenen tamamile çökmüştü. Artık iyinin, güzelliğin düşmanı idi. Ondan uzaklaşıp da başkasının eline giden her güzel şeyin sahibine karşı amansız bir düşman kesiliyordu.

Gündüzleri ve geceleri geç vakitlere kadar ev ev dolaşıyordu. Evvelâ eski, güzel, mesut, zengin ve bereketli günlerden sözü açıyor, o günleri yaşamış olan muhataplarını avladıktan sonra kocasının halini, lâkaydisini, kendisinin düşkünlüğünü ve nihayet gönül sızısını anlatıyor, her te sözünü şöyle bitiriyordu:

— Gönül belâsı işte, yıllarca çektim, hâlâ da çekiyorum!

Sadiye hanımın bu müsahabatan hareketi en çok göze battan hareketi Tahirenin kocasına karşı sert bir lisan kullanması idi:

— Bileydim, bu kadar pısırık, kılıbık, duygusuz herif olduğunu bileydim Tahiremi vallahi de billâhi de vermezdim. Aman rabbim, o adam insanı bir yılda mezara sokar! diyordu.

Bu ithama misal istiyenlere karşı da kafasını sallıyarak şu cevabı veriyordu:

— Susun, sormayın, duysanız inanmazsınız!

Bu kısa cümle içinde öyle manalar, öyle gizli, hınzırca, kötü, fena manalar vardı ki, dedikodu sevenler bile bunu tefsirden sıkılıyor, fenalıklar birbiri ardı sıra, havsalaya sığmaz bir halde kafalarda dolaşıyordu.

Bir ikindi üzeri, bostandan turfanda kıvırcık marul alarak gelen Sadiye hanım, Tahireyi evde sapsarı, bitkin bir halde buldu:

— Kız, o ne hal o? Ay söyle vallahi bayılacağım!

Tahire önüne bakarak:

— Bilemem, dedi. Dış mutfakta iken birden bire içim bulandı, gözlerim kararadı, düşecek gibi oldum.

— Arkası var —

HUSUSİ HAYATLARINDA

HÜKÜMDARLAR

Bu eser, bugünkü dünya kıraliarının hayatı hususiyetlerini ve saraylarının içyüzünü bütün inceliği ile anlatmaktadır. Hüseyin Cahit Yalçın'ın dilimize çevirdiği bu eser senenin en meraklı kitabıdır.

İki cilt olarak çıktı.

Her cildin fiatı 125 kuruştur

YEDİGÜN NEŞRİYATI

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimnilere mutlaka yediriniz.

TALİTLERİNİ ALMAYINIZ

Bahçekapı: SALİH NECATİ

NECATİ ismine dikkat.

Bana inanınız! Bu yeni cild unsuru ŞAYANI HAYRETTİR.

"Çirkin ve sert tenim, bir hafta ZARFINDA TAZELEŞTİ ve CAZİP BİR HAL ALDI."

Bayan E. J. yazıyor "Tesiri heman sihriamiz idi. Buruşukluklarım gaip oldu ve bir çok seneler gençleştim." Yegâne cild unsuru olan Penbe renkteki Tokalon Kreminde bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve genç hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç edilen kıymetli "Biocel" cevheri vardır. Her akşam kullanınız ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüz için, (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Bu sayede cildiniz beyazlanacak ve kadife gibi yumuşayacaktır. Tokalon kremini umumiyetle terkibinde hiç bir hakiki cild unsuru bulunmayan adi kremlerle karıştırmayınız. Tokalon kremleri istimali ile çok parlak ve yeni bir güzellik garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ

İstanbul, Ankara cadesi, Acımusluk sokağı, No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜR

Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI

Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur

Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

BOĞAZİÇİ KONUŞUYOR

A. Cabir Vada'nın kaleme aldığı bu kıymetli eser Boğaziçinin ve Boğazda Kanlıcanın tarihçesini bütün inceliği ile anlatmaktadır. Yarım asra yakın bir zamandanberi Boğazda yaşıyan ve bütün hayatını Boğazın tetkikine bir amatör gibi bağlayan A. Cabir Vadanın bu eseri sahşa çıkmıştır. Fiatı 125 kuruştur.

YEDİGÜN NEŞRİYATI

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI

Yeni Çıktı

HER KİTAPÇIDA 1 LİRA

YEDİGÜN NEŞRİYATI

NEVROZİN

Baş, Diş, Grip, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve

BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız.

Her yerde ısrarla Nevrozin isteyiniz.

UYUZ ve KAŞINTILI CİLT HASTALIKLARININ

DERMOGAL

YEGÂNE İLÂCIDIR

ECZANELERDEN ARAYINIZ

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

Tombul teyzenin kocası — Nasıl karıcığım. Dədıl·k bana yakıştı mı?
Tombul teyze — Elbette kocacığım, güzele ne yakışmaz ki!..